

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole koostanud käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaane kõigi käitiste kohta, mille puhul see on nõutav, siis on ta rikkunud nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainete seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (⁽¹⁾), muudetud direktiiviga 2003/105/EÜ (⁽²⁾), artikli 11 lõike 1 punktist c tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Seveso II direktiivi eesmärk on vältida teatud ohtlike ainete seotud suurõnnetusi ja piirata nende inimesi ja keskkonda mõjutavaid tagajärgi. On ilmselge, et käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaanide koostamine on üks selle direktiivi põhinõuetest: see võimaldab õnnetuse korral võtta erakorralised meetmed selle tagajärgede piiramiseks.

Artikkel 11 on viite alusel direktiivi artiklitele 9 ja 2 kohaldatav kõigi käitiste suhtes, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. ja 2. osa kolmandas veerus.

Itaalia ametiasutused on esitatud teabega kinnitanud, et kõigi käitiste kohta, mille puhul on nõutav käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaani koostamine, ei ole sellist plaani koostatud.

(⁽¹⁾) EÜT L 10, lk 13; ELT eriväljaanne 05/02, lk 410.

(⁽²⁾) ELT L 345, lk 97; ELT eriväljaanne 05/04, lk 398.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Østre Landsret (Taani)
28. mail 2008 — Dansk Transport og Logistik versus
Skatteministeriet**

(Kohtuasi C-230/08)

(2008/C 197/24)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Dansk Transport og Logistik.

Vastustaja: Skatteministeriet.

Eelotsuse küsimused

1. Kas tolliseadustikus (⁽¹⁾) olevat määratlust „peetakse [...] kinni ja konfiskeeritakse samaaegselt või hiljem” tuleb tõlgendada nii, et selle sättega on hõlmatud olukord, kus toll ebaseadusliku impordi korral hävitab samaaegselt või hiljem kauba, mis on toldlov'i § 83 lõike 1 alusel hõivatud, ilma et kaup oleks tolli valdusest välja läinud?
2. Kas aktsiisidirektiivi (⁽²⁾) tuleb tõlgendada nii, et ebaseaduslikult imporditud kaup, mis impordil kinni peetakse ja hävitatakse samaaegselt või hiljem, loetakse „peatamisprotseduurile suunatuks”, nii et aktsiisi tasumise kohustust ei teki või see kohustus lõpeb (vt aktsiisidirektiivi artikli 5 lõike 2 esimene lõik ja artikli 6 lõike 1 punkt c koostoimes tolliseadustiku artikli 84 lõike 1 punktiga a ja artikliga 98 ning tolliseadustiku rakendusmääruse (⁽³⁾) artikliga 876a)? Kas vastust mõjutab see, kas sellise ebaseadusliku impordi korral tekkinud tollivõlg lõpeb tolliseadustiku artikli 233 punkti d alusel või mitte?
3. Kas kuuendat käibemaksudirektiivi tuleb tõlgendada nii, et ebaseaduslikult imporditud kaup, mille toll ebaseaduslikul sissetoomisel kinni peab ja samaaegselt või hiljem hävitab, loetakse „tolliladustamisprotseduurile” suunatuks, nii et käibemaksuvõlga ei teki või see lõpeb (vt kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 7 lõige 3, artikli 10 lõige 3 ja artikli 16 lõike 1 B osa punkt c ning tolliseadustiku rakendusmääruse artikkel 876a)? Kas vastust mõjutab see, kas sellise ebaseadusliku impordi korral tekkinud tollivõlg lõpeb tolliseadustiku artikli 233 punkti d alusel või mitte?
4. Kas tolliseadustikku, tolliseadustiku rakendussätteid ja kuuendat käibemaksudirektiivi (⁽⁴⁾) tuleb tõlgendada nii, et tollimaksu, aktsiisi ja käibemaksu sissenõudmiseks on pädev selle liikmesriigi toll, kus avastati kauba ebaseaduslik import TIR-veo käigus, kui eeskirjade rikkumist ei avastanud ja järelikult ei nõudnud ka sisse tollimaksu, aktsiisi ja käibemaksu selle teise liikmesriigi toll, kus ebaseaduslik import ühendusse

toimus (vt tolliseadustiku artikkel 215 koostoimes tolliseadustiku artikliga 217 ja asjaolude asetleidmise ajal kehtinud tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 454 lõigetega 2 ja 3 ning kuuenda käibemaksudirektiivi artikliga 7)?

- (¹) Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).
- (²) Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, 23.3.1992, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179).
- (³) Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).
- (⁴) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

2. juunil 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-241/08)

(2008/C 197/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: D. Recchia ja J.-B. Laignelot)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (¹) artikli 6 lõigete 2 ja 3 nõuetekohaseks ülevõtmiseks, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud selle direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab hagi toetuseks kaks väidet, mis tuginevad vastavalt direktiivi 92/43/EMÜ („elupaigadirektiiv”) artikli 6 lõigete 2 ja 3 rikkumisele.

Hageja rõhutab esimeses etteheites asjaolu, et elupaigadirektiivi artikli 6 lõige 2 keelab sõnaselgelt kaitstud elupaikade olukorra halvenemise. Seega ei ole õigustatud see, et siseriiklikes õigusnormides on võetud kasutusele mõiste „märkimisväärne mõju”, piiramaks eelnimetatud sätte rakendamist teatavale inimtegevusele. Samuti ei saa siseriiklik seadusandja otsustavalt kinnitada, et teataval „Natura 2000” aladel läbiviidaval tegevusel — nagu nt jaht ja kalapüük — „puudub häiriv mõju”, isegi kui need tegevused on ajutised ja toimuvad kehtivate siseriiklike õigusnormide kohaselt.

Teises etteheites märgib komisjon kõigepealt, et elupaigadirektiivi artikli 6 lõige 3 nõuab, et iga kava või projekti, mis ei ole otseselt seotud ala kaitsekorraldusega või ei ole selleks otseselt vajalik, tuleb nõuetekohaselt hinnata, välja arvatud kitsalt tõlgendatavatel juhtudel. Kostja õigusnormide osas esineb probleeme seoses ühenduse õigusega, kuna „Natura 2000” lepingutes ettenähtud tööd, projektid ja kavad on neis järjekindlalt keskkonnamõju hindamise kohustuse alt välja arvatud.

Lisaks märgib komisjon, et Prantsuse õigus lubab projekte, mille puhul ei ole nõutav ei haldusluba ega –kinnitus ning mille suhtes seega hindamismenetlus kohaldamisele ei kuulu. Teatavatel nende hulgast on märkimisväärne mõju „Natura 2000” aladele, arvestades liikide säilitamise eesmärke.

Komisjon leiab, et siseriiklike õigusnormidega tuleks kaebajatele panna selge kohustus pakkuda välja alternatiivsed lahendused juhtudeks, kui niisuguse ala kaitsekorralduse projekti või kava mõju hindamise tulemused on negatiivsed.

(¹) EÜT L 206, lk 7.

12. juunil 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Malta Vabariik

(Kohtuasi C-252/08)

(2008/C 197/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: L. Flynn ja A. Alcover San Pedro)

Kostja: Malta Vabariik